06/05/2022

Μνήμη του Ιώβ του δικαίου και του Οσίου Σεραφείμ

/ Βίοι Αγίων

Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη ο Κύριος!

Σήμερα η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Ιώβ του δικαίου και πολυάθλου και τη μνήμη του Οσίου Σεραφείμ στο όρος Δομβούς.

Ο Ιώβ, απόλυτα αφοσιωμένος στον Κύριο, με μεγάλη ευσέβεια, την οποία επιδοκιμάζει πλήρως και την επαινεί ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος τον θεωρεί ως τον πιο εκλεκτό άνθρωπο στη γη. Για τη γνησιότητα όμως της ευσέβειας και της αρετής του Ιώβ αμφιβάλλει ο σατανάς, ο οποίος τη θεωρεί ως ψεύτικη και αποδίδει καθαρά εγωιστικά ελατήρια και κίνητρα για ικανοποίηση ατομικών

συμφερόντων στον Ιώβ.

Ο Θεός, για ανάδειξη της γνησιότητας της ευσέβειας του Ιώβ και για να αφήσει να φανεί περίτρανα η πηγαία αφοσίωσή του σ’ Αυτόν, επιτρέπει στο σατανά να τον υποβάλει σε πειρασμό, αλλά χωρίς να του πειράξει την ψυχή.

Η πρώτη φάση της επιθέσεως του αντικείμενου περιέλαβε δοκιμασίες εις βάρος της περιουσίας του Ιώβ, της οικογένειάς του και του υπηρετικού του προσωπικού. Με απανωτά χτυπήματα του διαβόλου, απώλεσε ο Ιώβ, από τη μια στιγμή στην άλλη, όλα όσα είχε από άποψη περιουσίας· χάνει το υπηρετικό του προσωπικό και προ πάντων αφανίζονται με τρόπο τραγικό και τα δέκα παιδιά του, καταπλακωμένα κάτω από τα ερείπια του σπιτιού του πρωτότοκου γιου του. Η δοκιμασία αυτή, όσο κι αν ήταν πολύ βαριά, δεν λύγισε τον Ιώβ. Δεν βλασφήμησε το Θεό για τις καταστροφές και τον αφανισμό των παιδιών του, όπως περίμενε ο σατανάς. Αντί αυτού, δόξαζε και ευλογούσε το πανάγιο Όνομά του Θεού, δεχόμενος με απέραντη εγκαρτέρηση τη δοκιμασία, γιατί αυτό πίστευε, ότι όλα ήταν δοκιμασία σταλμένη από το Θεό.

Η δεύτερη φάση του πειρασμού ήταν ακόμη πιο οδυνηρή. Ο Ιώβ προσβλήθηκε ξαφνικά από τρομερή ασθένεια, που τον παραμόρφωσε και τον έκανε να υποφέρει πολύ, τόσο σωματικά όσο και ψυχικά. Τότε, επειδή διώχτηκε από την κοινωνία, απομονώθηκε από συγγενείς, φίλους και γνωστούς, περιφρονήθηκε, εγκαταλείφθηκε και τελικά ξεχασμένος από όλους, περνούσε την άθλια ζωή του, ως βαθμίδα έσχατου εξευτελισμού.

Αναδεικνύεται το ερώτημα: γιατί να υποφέρει ο δίκαιος και ενάρετος άνθρωπος από τόσο τρομερές και απερίγραπτα οδυνηρές δοκιμασίες;

Τον Ιώβ επισκέπτονται τρεις επιφανείς φίλοι του, οι οποίοι όταν τον είδαν, έμειναν αμίλητοι επί εφτά ήμερες. Οι φίλοι του Ιώβ, με την πεποίθηση ότι αιτία κάθε τραγικής συμφοράς είναι κάποιες μεγάλες αμαρτίες, που έχουν διαπραχτεί στο παρελθόν, προσπαθούν να τον πείσουν να μετανοήσει. Δεν καταφέρνουν όμως να τον πείσουν. Το ίδιο δεν καταφέρνει να πείσει τον Ιώβ και ένα τέταρτο πρόσωπο, που εμφανίζεται στη συζήτηση τους, ο Ελιούς, ο οποίος, συμφωνώντας με τους τρεις φίλους του Ιώβ, κατακρίνει τον ίδιο για τη στάση του. Ποιά ήταν όμως η στάση του Ιώβ;

Ο δίκαιος Ιώβ αντιτάσσεται στην επιχειρηματολογία των φίλων του σταθερά και αμετακίνητα, υποστηρίζει την αθωότητά του, επικαλούμενος τη δικαιοσύνη του Θεού. Και οι δύο πλευρές όμως εμμένουν στις απόψεις τους. Γι’ αυτό επεμβαίνει τελικά ο Θεός και δίνει τη λύση. Αποκαθιστά τον Ιώβ, τον καθιστά μεσίτη ανάμεσα

στον ίδιο και τους φίλους του, για να τους συγχωρήσει, γιατί αδίκησαν τον Ιώβ, τού χαρίζει ξανά την υγεία και τα πλούτη του καθώς και νέα οικογενειακή ευτυχία επί έτη πολλά, γαλήνια, αδιατάρακτα και προ παντός ευτυχισμένα. Και ύστερα από πάρα πολλά χρόνια, περιτριγυρισμένος ο Ιώβ από τα πλήθη των απογόνων του και ζώντας μέσα στον πλούτο των ευλογιών της θείας δικαιοσύνης και αγάπης, τελειώνει ειρηνικά τη ζωή του.

Έχει παραμείνει παροιμιώδης η φράση «Ιώβειος υπομονή». Άς έχουμε λοιπόν υπομονή, θάρρος και αγάπη στην καθημερινότητα της ζωής μας, με πίστη στον Αναστημένο Ιησού Χριστό.

Ο Όσιος Σεραφείμ, του οποίου επίσης τη μνήμη τιμά η Εκκλησία μας, καταγόταν από την κοινότητα Ζέλι και ασκήτευσε στο όρος Δομβούς στη Λιβαδειά.

Οι γονείς του ήσαν ενάρετοι και ευσεβείς. Από μικρός είχε κλήση στη μοναχική ζωή. Σε νεαρή ηλικία ξεκίνησε τον αναχωρητικό βίο, μιμούμενος τους ασκητές της Νιτρίας και της Παλαιστίνης. Τον ακολούθησαν αρκετοί μοναχοί, οι οποίοι δέχθηκαν την πνευματική του καθοδήγηση. Έφθασε σε υψηλά ύψη πνευματικής ζωής και αύξησης των αρετών. Παρηγορούσε πολλούς πιστούς που τον πλησίαζαν για πνευματικά θέματα. Αρκετές φορές έφευγε στα βάθη της ερήμου, για να αποφεύγει τον έπαινο των ανθρώπων και τους ενθουσιασμούς από τους αδύνατους στα πνευματικά, φοβούμενος μήπως πλανηθεί ο ίδιος και πλανέψει άλλους από τον ορθό δρόμο της ασκήσεως και της πνευματικής ωρίμασης.

Απεβίωσε ειρηνικά σε μεγάλη ηλικία, αφού προείδε το θάνατό του, στις 6 Μαΐου το 1602 μ.Χ. Με τη χάρη του Θεού επιτέλεσε πολλά θαύματα και πριν και μετά την κοίμησή του.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου